

רע"פ 4841/20 - חמזה חמוד נגד מנהל היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה

בית המשפט העליון

רע"פ 4841/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חמזה חמוד

נגד

המשיב: מנהל היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים בעתפ"ב 16164-02-20 מיום
2.7.2020 שניתן על ידי כב' השופטים ר' יעקובי, ד'
טפרברג, ח' מרים לומפ

בשם המבקש: עו"ד מוחמד עליאן
בשם המשיב: עו"ד לי בר-עמי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעתפ"ב 16164-02-20 (כב' השופטים ר' יעקובי, ד' טפרברג, ח' מרים לומפ) מיום 2.7.2020, בגדרו נדחה ערעור שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בתיק בצה"מ 59802-01-20 (כב' השופט ד' מרדכי דמביץ) מיום 2.2.2020 לדחות את בקשת המבקש לביטול צו הריסה מנהלי.

1. ביום 13.1.2020 חתם מר משהוולנוביץ, מנהל מחוז ירושלים של היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה (להלן: מנהל המחוז או וולנוביץ) על צו הריסה מנהלי (להלן: צוהריסה או הצו) לפי סעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק) ביחס למבנה אבן ובטון בשטח של כ-451 מ"ר ולחומת בטון באורך 23 מטרים, בגין ביצוע עבודה אסורה שטרם הסתיימה.

2. ביום 2.2.2020 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקש לביטול צו ההריסה. בית משפט השלום קבע כי עדות המפקח היתה כנה ושוטפת; כי מדובר בבנייה שטרם הסתיימה; וכי המבקש הציג טענות עובדתיות כוזבות שאינן עולות בקנה אחד עם צילומים שהגישה המשיבה. עוד נקבע כי טענות המבקש לפיהן הבינו אינו מצוי בתחומי השיפוט של מדינת ישראל או עיריית ירושלים וכי התקיימו בעניינו אכיפה בררנית ופגם בהליך ההתייעצות נטענו בעלמא.

בנוסף, קבע בית המשפט כי לא נפל פגם בהאצלת סמכויותיו של מנהל היחידה הארצית לוולנוביץ, מנהל המחוז, אשר נעשתה בהתאם לסעיף 232(א) לחוק. בית המשפט דחה את טענת המבקש לפיה חתימתו של וולנוביץ על הצו נעשתה מתוקף תפקידו כ'מנהל מחוז' ולא בהתאם לסמכותו כ'מפקח מיוחד' בקבעו כי מינויו של וולנוביץ לתפקיד ניהולי ביחידה הארצית אין בו כדי לאיין את סמכויותיו כמפקח מיוחד. לבסוף, "נוכח היקף הבינוי ונפסדות הבקשה" בית המשפט חייב את המבקש בהוצאות המשיבה בסך 10,000 ש"ח.

3. ביום 6.7.2020 דחה בית המשפט המחוזי ערעור שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום. בית המשפט סמך ידיו על החלטתו של בית משפט השלום וקבע כי כלל טענותיו של המבקש קיבלו מענה בגדר ההחלטה שלעיל וכי לא נפל פגם בכל הקשור לסמכותו של וולנוביץ, ו"מכל מקום, לא נפל פגם היורד לשורש העניין ומצדיק את ביטול הצו". עוד נקבע כי חיוב בהוצאות המשפט הוא בסמכות הערכאה המבררת ואין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בכך, אך משהמבקש חויב בסכום גבוה, נמנע בית המשפט מלחייבו בהוצאות הערעור הגם שערעורו נדחה.

המבקש ממאן להשלים עם תוצאות פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה ותגובת המשיבה

4. הבקשה ממוקדת בטענה כי הצו ניתן בחוסר סמכות משמר וולנוביץ חתם על צו ההריסה בכובעו כ'מנהל המחוז' ואין אזכור בצו כי הינו 'מפקח מיוחד'. כך נטען, כי מנהל מחוז אינו נמנה על אחד הגורמים בחוק ובפסיקה אשר מנהל היחידה הארצית רשאי לאצול אליהם את סמכויותיו, ואין לבעל סמכות מכוח תפקיד אחד יכולת להשתמש באותה הסמכות במסגרת תפקיד אחר. עוד שב המבקש על טענותיו בערכאות קמא לפיהן צו ההריסה אינו מידתי; התקיימה בעניינו אכיפה בררנית והמשיבה פעלה משיקולי זרים; וסכום הוצאות המשפט שנפסקו לחובתו בבית משפט השלום חריג ויש לבטלו.

מנגד, המשיבה סבורה כי הבקשה לא עומדת באמות המידה המצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", וכי

דינה להידחות אף לגופה. לגישתה, משמכותו של מנהל היחידה הארצית לחתום על צווי הריסה מנהליים הואצלה לוולנוביץ בהתאם לסעיף 232 לחוק, "הרי שהוא מוסמך לחתום על צו הריסה, וזאת גם אם חתם עליו תוך ציון תפקידו כמנהל מחוז ירושלים ביחידה הארצית, ולא תוך ציון הגדרת סמכותו כ"מפקח מיוחד". "אשר ליתר הטענות סומכת המשיבה ידיה על החלטת בית משפט השלום ופסק דינו של בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5310/20 אבו דהים נ' מדינת ישראל(11.8.2020)). בענייננו, הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטי של המבקש ואינה עומדת באמות המידה האמורות.

כאמור, אין חולק על כך כי מנהל היחידה הארצית האציל כדין את סמכויותיו לוולנוביץ. הסמכותו של וולנוביץ ל"מפקח מיוחד" פורסמה ברשומות. העובדה שוולנוביץ חתם על הצו בתוארו כ"מנהל המחוז" מבלי ציון היותו 'מפקח מיוחד' אין בה כדי לאיין את סמכותו לחתום על צו ההריסה. מקובלים עליי הדברים בתגובת המשיבה לבקשה לפיהם "משקיימת הסמכה כדין אשר נעשתה על פי הוראות חוק התכנון והבניה, הרי שאין נפקות לכותרת או לתואר המשרה בה חתם מר וולנוביץ על הצו, הנה כי כן, משהיה מר וולנוביץ מוסמך על פי חוק ומבחינה מהותית לחתום על הוצאתו של צו ההריסה המנהלי, הרי שלא נפל פגם המצדיק את ביטולו של צו ההריסה, בודאי לא פגם היורד לשורשו של עניין". קביעות הערכאות קמא שאימצו עמדה זו לפיה לא נפל פגם בדבר סמכותו של וולנוביץ לחתום על הצו ומכל מקום, פגם חמור המצדיק את ביטולו, מקובלות עליי אף הן.

לא מצאתי ממש ביתר טענותיו של המבקש. המבקש לא ביסס טענותיו לאכיפה ברחנית ושקילת שיקולים זרים על ידי המשיבה. כך גם לא מצאתי לקבל את טענת המבקש בעניין ההוצאות, כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, סוגיה זו מסורה לערכאה המבררת ואין ערכאת הערעור נוטה להתערב בה, כל שכן ב"גלגול שלישי".

6. אשר על כן, הבקשה נדחת. לפנים משורת הדין יעוכב מועד ביצוע צו ההריסה עד ליום 6.9.2020.

ניתנה היום, כ"ו באב התש"ף (16.08.2020).

ש ו פ ט